

til med saa Ord at omtale, hvori hans Brøde bestod, og skal gjøre det kortere, end Betænkningen har meddelt. Der blev ham overdraget Tilsyn med 6te Bataillons Sygehus i Viborg ifjor Sommer, da Overlægen maatte møde hos vore Tropper ved Galb. Han havde faaet den Mening og maaste ikke uden Grund, at der i Sygehuset var Personer tilstede, som vilde skulde fra Tjenesten, Stimulanter kalder man dem, og navnlig mente han, at det var Tilfældet med en Rekrut fra Ringkjøbing Amt. Da han derfor traf denne Rekrut en Dag i Sygehusets Gaard, tog han ham under Armen, gik rask med ham ind i Haven, uagtet Rekruten skal have havt ondt ved at marchere, stubbede ham frem og slog ham med sin Stof over Bødderne osv. Det er hans Brøde. Der blev indgivet Klage over ham, en Krigsret blev nedsat, der domte ham til en Maanedes Fængselsarrest i anden Grad; denne Straf har han udfaaet, og derfor blev han senere af Krigsministeren indstillet til Affledigelse, fordi han ved sin Forseelse havde gjort sig saa godt som umulig i Armeen. Doktor Møller har fra alle de Batailloner og fra Batteriet Wegener, hvorved han har tjent, Attest for, at han ikke har været straffet med Undtagelse af en enkelt Gang, hvor han blev idømt en arbitrar Straf paa saa Dage. Særlig maa jeg bemærke, at fra Batteriet Wegener har han en overordentlig brillant Anbefaling. Kun fra 6te Bataillon har han et mindre fordelagtigt Vidnesbyrd. Udvalget har foreslaaet en lille Nedsættelse i det Pensionsbeløb, som Krigsministeren har opstillet i Lovforslaget, nemlig en Nedsættelse af 50 Rd. om Aaret, idet vi foreslaa at bestemme hans Pension til 200 Rd. aarlig, og vi have gjort det navnlig med Hensyn til, at vi derved komme nær hen imod det Samme, som paa et Par Undtagelser nær oftere har været vedtaget her, nemlig at give Lidt over det Halve af, hvad der egentlig tilkommer den Paagældende, hvilket her er henimod 400 Rd. Jeg skal intet Videre tilføje, men paa Udvalgets Begne anbefale Thinget at vedtage Endringsforslaget.

S. Pedersen: Da dette Lovforslag

var til 1ste Behandling her i Thinget, anede jeg ikke, at den Doktor Møller, om hvem her er Tale, var mig personlig bekendt; men ved at gjennelese Betænkningen ser jeg, at han i 1864 har været ansat ved 20de Regiment. Derved var jeg ogsaa ansat dengang, og jeg har altsaa personligt Kendskab til Doktor Møller. Jeg var saa heldig ikke at komme under Hr. Møllers Behandling og heller ikke under nogen anden Læges Behandling i dette Sælttog. En Tid medens vi laa i Fredericia var jeg dog meget upaselig, og jeg henvendte mig da til Hr. Møller; men hvorledes Hr. Møller affledigede mig uden at undersøge, hvorledes jeg havde det, finder jeg ikke rigtig at fremdrage her, da han ikke er personlig tilstede og saaledes ikke kan forsvare sig. Derimod er der et Par Punkter i Betænkningen, som jeg skal tillade mig at omtale med et Par Ord. Der staar saaledes paa den anden Side i Betænkningen: „Bed Hærens Tilbagegang fra Dannevirke-Stillingen i 1864 udmærkede han sig ikke blot ved en tro Dpfyldelse af sin Tjenestefligt og udfatte sig for denne Skyld netop for personlig Fare, men søgte endog med utrættelig Iver at samle og opmuntre Mandsskabet.“ Dette tror jeg er fuldstændig urigtigt, og jeg tror, at Hr. Møllers Dptræden overfor Soldaterne var en saadan, at han hverken kunde samle eller opmuntre Noget; jeg tror ikke, at den Behandlingsmaade, Hr. Møller brugte, kunde samle Noget. Om han har udvist stort Mod og Tjenstiver den 8de Marts ved Fredericia, skal jeg lade være usagt; jeg saa ham ikke. Senere staar der i Betænkningen: „Da General Wilster saaledes, for bedre at lede Fægningen, begav sig ud i Forpostskæden og derved udsatte sig selv for stor personlig Fare og virkelig saaredes ved samme Leilighed, var Doktor Møller i Generalens Nærhed og var den Første, der forbandt hans Saar.“ Dette er ogsaa fuldkommen urigtigt. Jeg var i Forpostskæden i det Dieblis, da General Wilster tilligemed 2 Officerer og 2 Dragoner red hen til Hjørnet af en Have ved Stoustrup. Jeg laa omtrent 50 Alen bagved, og jeg saa da, at Generalen og en af Officererne tilligemed begge deres Heste bleve saarede af en Granat.